

μαθαίνω

μαθαίνω, ρ. [<ἔμαθον, ἀόρ. του αρχ. ρ. μανθάνω], μαθαίνω. **1.** πληροφορούμαι: «έμαθα ότι με κακολόγησες || μαθαίνω πως πας πολύ καλά στη δουλειά σου». **2.** αποκτώ πείρα: «αν δεν πάθεις πολλά στη ζωή σου, δε μαθαίνεις». **3.** συνηθίζω σε κάτι: «έμαθε στο πιετό || έμαθε στα χαρτιά || έμαθε να λέει ψέματα || έμαθε στην καλοπέραση και δε θέλει να δουλέψει». (Ακολουθούν 39 φρ.).

- από μικρό κι από τρελό μαθαίνεις την αλήθεια, βλ. λ. [αλήθεια](#).

- για να μάθει, έκφραση με την οποία δικαιολογούμε μια δυναμική ενέργειά μας εναντίον κάποιου, με την έννοια ότι ενεργήσαμε έτσι για να τον σωφρονίσουμε: «επειδή έκανε συνέχεια αταξίες, του 'δωσα ένα χέρι ξύλο για να μάθει».

- δουλειά δεν είχε το μουνί και μάθαινε τσαγκάρης, βλ. λ. [δουλειά](#).

- εκατό χρονώ γάιδαρος περπατησιά δε μαθαίνει, βλ. λ. [γάιδαρος](#).

- έμαθα κι απόμαθα, χέζω και το μάστορά μου, βλ. λ. [μάστορας](#).

- έμαθα να βελονιάζω και γαμώ το μάστορή μου, βλ. λ. [μάστορας](#).

- έμαθα να μαστορεύω και γαμώ το μάστορή μου, βλ. λ. [μάστορας](#).

- έμαθε καλά το ποίημα, βλ. λ. [ποίημα](#).

- έμαθε πολλά, βλ. λ. [πολύς](#).

- έμαθε το μάθημα απ' έξω ή το 'μαθε καλά το μάθημα ή το 'μαθε το μάθημα, βλ. λ. [μάθημα](#).

- έμαθε το ποίημα απ' έξω ή το 'μαθε καλά το ποίημα ή το 'μαθε το ποίημα, βλ. λ. [ποίημα](#).

- έτσι σ' έμαθαν να λες; βλ. λ. [έτσι](#).

- η κουρούνα, για να μάθει το περπάτημα της πέρδικας, ξέχασε το δικό της, βλ. λ. [κουρούνα](#).

- θα σε μάθω! απειλητική προειδοποίηση σε κάποιον πως θα του φερθούμε με τον ίδιο άσχημο τρόπο με τον οποίο μας φέρεται ή πως θα 'ρθει ο καιρός που θα τον εκδικηθούμε για κάτι κακό που μας έχει κάνει ή πως θα του συμπεριφερθούμε γενικά με σκληρότητα, πως θα τον τιμωρήσουμε: «αν με κατηγορήσεις ξανά, θα σε μάθω! || αν σε πιάσω στα χέρια μου, θα σε μάθω!». Πολλές φορές, η φρ. κλείνει με το εγώ.

- θα σου μάθω πόσα απίδια βάζει ο σάκος ή θα σου μάθω πόσα απίδια παίρνει ο σάκος, βλ. λ. [απίδι](#).

- θα σου μάθω πόσα γράμματα έχει η αλφαβήτα, βλ. λ. [αλφαβήτα](#).

- θα σου μάθω τι εστί βερίκοκο, βλ. λ. [βερίκοκο](#).

- κώλος που 'μαθε να κλάνει, εύκολα δεν ξεμαθαίνει, βλ. λ. [κώλος](#).

- μ' όποιον δάσκαλο καθίσεις, τέτοια γράμματα θα μάθεις, βλ. λ. [δάσκαλος](#).

- μαθαίνουν μπιλιάρδο στην πλάτη μου, βλ. λ. [μπιλιάρδο](#).

- μαθαίνουν σκάκι στην πλάτη μου, βλ. λ. σκάκι.

- μαθαίνω απ' έξω (κάτι), βλ. λ. [έξω](#).
- μαθαίνω γράμματα, βλ. λ. [γράμμα](#).
- μαθαίνω να κάνω (κάτι), αποκτώ την ευχέρεια, τη γνώση ή την πείρα να ενεργώ ή να κατασκευάζω κάτι με έναν συγκεκριμένο τρόπο: «έμαθε να κάνει ωραίες φιγούρες, όταν χορεύει || έμαθε να κάνει ξυλόγλυπτα διακοσμητικά αντικείμενα».
- μαθαίνω στου κασίδη το κεφάλι, βλ. λ. [κασίδης](#).
- μαθαίνω τα μυστικά της δουλειάς, βλ. λ. [δουλειά](#).
- μαθαίνω τα μυστικά του επαγγέλματος, βλ. λ. μυστικό.
- μάθανε πως γαμιόμαστε, πλακώσανε κι οι γύφτοι, βλ. λ. [γύφτος](#).
- μάθανε πως είμαστε πουτάνες, πλακώσανε οι γαμιάδες, βλ. λ. [γαμιάς](#).
- μάθε τέχνη κι άσ' τηνε κι αν πεινάσεις, πιάσ' τηνε ή μάθε τέχνη κι άσ' τηνε κι αν τη χρειαστείς, πιάσ' τηνε, βλ. λ. τέχνη.
- τη μάθαμε τη δουλειά! βλ. λ. [δουλειά](#).
- το 'μαθα απ' έξω κι ανακατωτά, βλ. λ. [έξω](#).
- το μαθαίνω νεράκι (ενν. το μάθημα), βλ. λ. νεράκι.
- το μαθαίνω νερό (ενν. το μάθημα), βλ. λ. νερό.
- το μαθαίνω ποίημα, βλ. λ. [ποίηση](#).
- τον έμαθα απ' έξω κι ανακατωτά, βλ. λ. [έξω](#).
- τον έμαθα απ' την καλή, βλ. λ. [καλός](#).
- τον έμαθα απ' την καλή κι απ' την ανάποδη, βλ. λ. [καλός](#).
- τώρα στα γεράματα, μάθε γέρο γράμματα, βλ. λ. [γεράματα](#).
- χείλι με χείλι το μαθαίνουν χίλιοι, βλ. λ. [χείλι](#).